

Гладку люблю,
Розчищену дорогу.
І хоч куди, але на крок
Посунути я можу ногу.

8

∞

9

5

3

3

1

Я стою на краю,
Шлях відкриють – я піду.
Тільки прямо я ходжу,
А як звати – не скажу!

8

9

5

3

3

1

Не живе в звіринці,
Не бере гостинці.
Навкіс лише ходить,
Хоботом не водить.

8

9

5

3

3

1

Маленький, чепурненький,
Всі поля пройшов
І фігуру знайшов.

8

8

9

5

3

3

1

Він полями дивно ходить,
Ніби завертає вбік.
Йде на дві клітинки прямо,
Потім вбік одразу – скік!

8

9

5

3

3

1

8

7

